

som paa de hos Folket raadende politiske Opfattelser — da er der ingen Tvivl om, at Valg efter Forholdstal i store Kredse (med et ringe Antal Tillægsmandater) fører til det paalideligste Resultat. Amtskredse vil være vel smaa, To-Amtskredse vilde være at foretrække. At gennemføre Forholdstalsvalg ved Hjælp af Enmandskredse og Tillægsmandater kan jo kun være et Surrogat, som man nøjes med for at tilfredsstille andre Ønsker, derunder især den snævrere lokale Repræsentation. Da der i Folketinget er en overvejende Stemning for at beholde Enmandskredse med Tillægsmandater, hvad Ministeriets Forslag ogsaa bygger paa, anser Mindretallet det for ønskeligt paa nærværende Stadium at stille Ændringsforslag om andre Veje, saa meget mere som det jo vilde blive en hel Omskrivning af Forslaget. Mindretallet maa derfor anse det for sin Opgave at stille saadanne Ændringsforslag til det foreslaaede, at Forholdstallet bliver gennemført i saa høj Grad som muligt, og det mener, at det, som Lovforslaget bestemmer med Hensyn til København, viser Vejen; det er nemlig foreslaaet, at København-Frederiksberg skal have 25 Mandater (af 140), 18 Kreds- og 7 Tillægsmandater. Holder man sig til 120 Medlemmer i Folketinget, vil dette svare til 22 Mandater i København-Frederiksberg, nemlig 16 Kreds- og 6 Tillægsmandater. For den øvrige Del af Landet vilde der da blive 98 Mandater (heraf 1 paa Færøerne), og disse kunde da fordeles saaledes, at der blev 73 Kredse (Færøerne ikke medregnet) og 24 Tillægsmandater. I det hele Land altsaa 90 Kredse og 30 Tillægsmandater. Mindretallet har da ogsaa i Udvalget som foreløbige Ændringer foreslaaet, at den for Hovedstaden givne Fordeling imellem Kreds- og Tillægsmandater kom til Anvendelse for Omraader af Landet, der havde lignende Indbyggerantal som Hovedstaden. Skønt dette fandt Tilslutning hos enkelte indenfor Udvalget, var Stemningen dog afgjort for at opretholde Ministeriets Forslag. Dette kan imidlertid kun nogenlunde fyldestgøre Forholdstallets Krav,

hvis Tallene ændres som foran nævnt, og Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag i saa Henseende. Mindretallet maa imidlertid i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved første Behandling af Sagen i Folketinget mene, at de Hensyn til Lokalrepræsentationen, som anføres til Fordel for Bevarelsen af Enmandskredse ude omkring i Landet, ikke gælder for Hovedstaden, og det er derfor subsidiært Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 7, ifølge hvilket Hovedstaden udgør een Valgkreds — subsidiært, fordi Tallet 25 refererer sig til, at der fremtidig skal være 140 Folketingsmænd.

Gaar man til at dele Landet udenfor København-Frederiksberg og Færøerne i 73 Kredse, vil disse gennemsnitlig blive paa godt 30,000 Indbyggere, altsaa de fleste bliver noget større end nu, men dette har for Befolkningen ingen som helst Betydning, da Vælgerne ikke mere skal drage til Valgstedet, saasom der ingen Valghandling bliver; de skal tværtimod blive hjemme, da Afstemningen foregaar kommunevis.

Bestemmelsen om, at det er en Betingelse for et Parti for at faa Andel i Tillægsmandaterne, at det har faaet mindst 1 Mand kredset, er ganske stridende imod Forholdstalsvalg-Princippet, ligesom den virker hemmende paa politiske Bevægelser; Mindretallet stiller derfor Forslag om, at denne Bestemmelse udgaar.

Hvad *Landstingsvalgene* angaar, da foreslaar Mindretallet, at Landet udenfor Bornholm og Færøerne, der hver vælger 1 Landstingsmand, deles i 5 Landstingskredse, nemlig

- I. København-Frederiksberg, der vælger 10 Landstingsmænd.
- II. Den sjællandske Øgruppe udenfor I, der vælger 13 Landstingsmænd.
- III. Den fynske Øgruppe, der vælger 6 Landstingsmænd.
- IV. De 4 sydlige jyske Amter, der vælger 12 Landstingsmænd.
- V. Den øvrige Del af Jylland, der vælger 12 Landstingsmænd.